

dar sensibil inferioară celei de inspirație contemporană.

Procesul de selecție inerent unei dezvoltări de aproape o jumătate de veac a operat, și în acest domeniu, necrutător, dintre autorii dramatici ai primei vîrste rezistînd o vreme, cu una sau mai multe piese, în repertoriul celei de-a doua, mai exact în ultimii ani, doar Aurel Baranga, Eugen Barbu, Teodor Mazilu, Méhes György, Virgil Stoenescu, Sütő Andras, Gheorghe Vlad și alți cîțiva. Să notăm că anii '65-'84 par a releva în schimb o anume creștere în ansamblu a calității, de natură să asigure în perspectivă un spor substanțial patrimoniului comedio-grafic existent. Firește, cu mai mulți autori de valoare activi — în condițiile acumulării progresive, dar și din cauza exacerbării rafinamentelor moderne în creația de gen, nu întotdeauna accesibile publicului larg — vremea comedilor care declanșau serii lungi de premiere se pare că a trecut; în ultimii ani, puțini sînt autorii reprezentați cu peste 4-5 premiere ale aceleiași piese, înmulțindu-se oarecum cazurile montărilor cu serii de spectacole mai scurte. În această ordine de idei se cuvine, oredem, subli-

niat faptul că, mai ales în sfera comediei, fără a nega cîtuși de puțin necesitatea modernizării, apare indispensabilă sporirea gradului de accesibilitate *elevată* a creației, inclusiv în direcția sensului constructiv al satirei, ambele menite să contribuie deopotrivă la exercitarea funcției modelatoare a teatrului, la formarea celui public pregătît să recepteze plenar, mîlne, tocmai înnoirile inevitabile ale comediografiei, ale dramaturgiei originale în genere, pregătît să conlucreze, ca un partener activ, la menținerea *continuității* specifice evoluției genului.

N-am putea încheia, desigur, succintele noastre considerații privind vîrstele comediografiei românești socialiste, fără a aminti că beneficiarul prim al creației în acest domeniu, teatrele, absorbînd mereu, cu bucurie — uneori și cu ușurință! — întreaga literatură la care ne-am referit, au contribuit, adesea decisiv, la dezvoltarea acesteia. Pentru a răspunde însă integral cerințelor publicului și comenzi sociale, ele sînt încă datorare să depună — împreună cu dramaturgii — un efort mai susținut, care să aducă pe scenă cît mai multe, cît mai bune, și cît mai bine jucate comedii.

Mihai VASILIU

*„Rampa”,
acum
50 de ani
iulie
1934*

Miez de vară... În București, se joacă teatru în trei grădini: *Cărbuș*, *Izbinda* (Calea Văcărești) și *Mărconi* (Calea Griviței). Le conduc Tănase, George Gröner și Sică Alexandrescu. ● La Vălenii de Munte, N. Iorga deschide cursurile de vară ale Universității populare. Să nu uităm că marele dascăl făcea eforturi, înmaginabile pentru a-*căza* și hrăni cursanții viitorii oameni ai cărții și ai binelui obștesc. ● Vorbînd la așezarea bustului lui Eminescu în

grădina Copoului, Mihail Sadoveanu precizează: „Pentru Eminescu, manifestarea spirituală se ridică la un potențial atît de înalt, rezumînd adîncimi milenare, aspirații, sensibilitate, născînd frumuseți care de la el s-au adăugat la: totalitatea creației, încît am fără efortare impresia că trăiesc prin spiritul lui...” ● Henry de Montherlant primește marele premiu al Academiei Franceze pentru romanul „Les célibataires”. ● Un eveniment ignorat: la Teatrul Popului din Buenos Aires se reprezintă, în spaniolă, *Năpasta* lui Caragiale. Se repetă... *Omul cu mîrjoaga*. Amabilă, *Rampa* îl înformează pe autor. Nenea Goșu Ciprian se arată foarte interesat de... valoarea monedei argentinienelor! ● Mișu Fotino (senior) acordă gazetei un interviu, ținînd pe genunchi — pentru familiarizarea

cu presa! — pe... Mișulică Fotino, și el „actor” în spectacolele tatălui... Frumos copil erați, Mihai Fotino-jr! ● Compatrioata noastră Maria Ventura interpretează la „Comedia Franceză”, unde este societară, rolul Chimène din *Cidul*. ● Un proiect nerealizat: soții Marloara și Avram Nicolau (părinții apreciatei actrițe Milgy Avram Nicolau), pionieri ai teatrului nostru de operetă, vor să organizeze o trupă permanentă de operetă în Banat. Vor mai trece ani... ● Începe cariera mondială a genialei partituri enesciene *Oedip*. La Opera din Paris, baritonul André Permet repetă sub privegherea compozitorului, rolul fiului Tebei. Mai tirziu, pe scena Operei Române, muzica și rolurile vor fi tălmăcite cu egală strălucire... Dar să avem răbdare...

I. N.